

כוכבים

הבגדים עושים את השחקן

בעשור הקולנועי השייך למכוערים — ריצ'ארד גיר הוא יוצא-דופן. אחרי רוב ברט דינג'ור, ג'ק ניקולסון, אל פאצ'ינו ודאסטין הופמן, שאיש מהם לא מצטיין ביופי חותכי יוצא-דופן, היה השחקן יליד פילדלפיה, שניחן בגיזרה של דוגמן, חי דוש מעניין.

תחילה, כשהופיע בדמות של מופרע, בתפקיד זעיר במחפשים את מר גודבר ואחר-כך בימים ברקיע של טרנס מאליק, כמהגר חסר פרוטה, הרוצח את בעלה של האובתו, התייחסו אליו בחשד. הוא היה

על אהבה שאינה יודעת גבולות לאהוב. גיר, שנולד בפילדלפיה להורים ממוצא אנגלי-אירי, הוא בסך הכל בן שלושים. הקאריירה שלו החלה במישחק בבית הספר ובעיקר בנגינה בחצוצרה. אחר-כך איחד את כישורן המישחק המוסיקה וכתב מחזה מוסיקלי, שבו הופיע לפי וול פונה בתיאטרון בטיאסל. ואז החל להקים להקה מוסיקלית שלא עלתה יפה. הוא פנה לגרינק' וילג' והיפס מזלו במחזות שונים שהופקו באוף ברודוויי. התפקיד הראשון שבו זכה היה כדני זוקו. תפקידו של טראולטה בקולנוע, בגרין שהועלה אז בברודוויי, ואז עבר לשחק אותו בצוות שהעלה אותו בלונדון. מכאן עבר להר פיע בתיאטרון יאנג ויק בהפקה חדשה של אילוף הסוררת והיה האמריקאי הראשון

גיר זכרוק אדמס כנאהבים חפרי כז, ב"ימים ברקיע" פועל בעל חלומות

גיר כחייז אמריקאי בכריטיניה, ב"ינקים" חייל בעל חלומות

גיר וזרון האטון ב"ג'יגולו אמריקאי" ירחון אופנה מהלך

מות מאשר לשחק את עצמי. אני חושב שהרצון להיות בדמיון עשה אותי לשחקן. היום, אני מצליח ביתר קלות להיות אני עצמי ואני מרגיש בנוח עם עצמי." השוואה נוספת שהוא עורך לעצמו עם עצמו מעידה על התבגרות נוספת: "בתחילת לה רציתי לעבוד, לא חשוב על מה, הערי קר לשחק. היום אני מרגיש אחריות לי- מסר שאני מעביר בסרטים שלי. לחשוב שאנשים עשויים לבוא לראות סרט כי שמי מופיע בו, זה בשבילי אחריות מ- מדרגה ראשונה."

אורחים

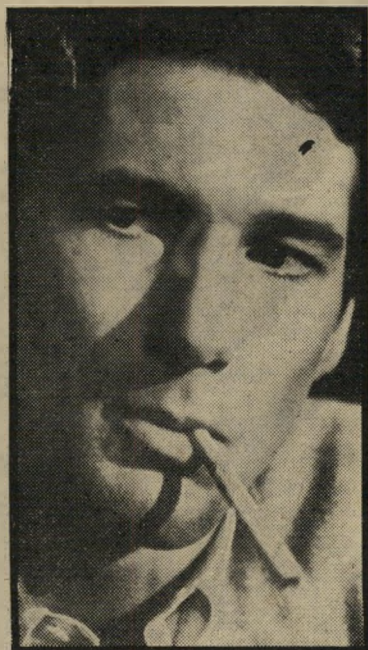
אבי מאן: חנו באמת לדבר

בערב שבו הקרינה הטלוויזיה הישר-אלית את הפרק הראשון של הסידרה הי-אמריקאית סקאג, ישב מחבר הסידרה אבי מאן בחדרו, שבבית-המלון בתל-אביב ור התחיל שלב חדש: כתיבת הסריט להפקה קולנועית חדשה על הבעיה הישר-אלית-ערבית.

הפעם לא מדובר בהפקה טלוויזיונית כי אם בסרט בעל תקציב ענקי — כ-15—20 מיליון דולרים, זו תהיה הפקתם הגדולה הראשונה של הצמד ריצ'ארד (דיק) זאנוק ודייוויד בראון עבור חברת פוקס המאה ה-20. הפקה זו מחזירה את זאנוק הצעיר לאולפנים שבנה אביו, דא-ריל זאנוק, שנפטר לפני כשנה. נציגם של זאנוק ובראון, המפיק פאול תירס, שהיה אחד ממניעי היוזמה הזו הוא זה שהפיק בשעתו את אחד הסרטים הטובים שנעשו אירופים בישראל גבעה 24 אינה עונה. הסיפור מבוסס על רעיון אישי של מאן, אך כמינהגו של תסריטי זה, נשען על עובדות תיעודיות. "זהו סיפור על יהודי שנולד במצריים ושיש לו רגשות עזים גם כלפי הארץ והעם שבקירבו הוא חי וגם כלפי מוצאו. אני רוצה לבטא בדי גיבור זה את הטרגדיה של המיזרח-התי-כון. יהיה זה סיפור אהבה וריגול, שב-גיבור לסיפורי ריגול מסורתיים ליצור, כך אני מקווה, ז'אנר חדש. בדרך זו אני רוצה לגרום לאנשים שיבינו טוב יותר את מה שמתרחש במיזרח-התיכון. לאמ-יתו של דבר יש לי הרגשה, שאיש בעיר-לם הרחב אינו יודע בעצם מה מתרחש בישראל. לצערי, יצר לו העולם מוסר

להסתפק בחולצה טי ובמכנסי ג'ינס, לא היה לי קל להיכנס לתוך הסינגון של ג'ורג'יו ארמני. למדתי להרגיש את הבג-דים ולהבין את סיגנונם. היה עלי ללמוד דברים נוספים. שוחחתי עם בחורים ש-התפרנסו כגייגולו. היכרתי כאלה במשך שנים רבות, אך מעולם לא התעמקתי ב-פשר עיסוקם. עתה התחלתי ללכת לחנו-יות שבהן הם קונים ולקרוא את היר-חונים השונים שהם קוראים. התכוננתי לתפקיד גם באימונים פיסיים של ממש עם המאמן טוני קאצ'יוטי. אמנם, היו תר-גילי כושר שעסקתי בהם כבר עשרים שנה, אך היו אחרים שלמדתי במיוחד לצורכי תפקיד זה."

"כשהייתי צעיר, מתייחס גיר לגיל ש-שעשרה, שבו עשה את תפקידו הרא-שון, "היה לי קל יותר להיות גיבור חל-ר"

ריצ'ארד גיר שחקן בעל חלומות